

PROJEKT
UCHWAŁA Nr LIII / 17
Rady Miasta Krosna
z dnia 28 grudnia 2017 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Krośnie.

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2017 r. poz.1875, zm. poz.2232), oraz art.229 pkt. 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2017 r. poz.1257)

uchwała się, co następuje :

§ 1

Uznaje się skargę Pani B. O. na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Krośnie za zasadną /za bezzasadną.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

J.Krupa

SEKRETARZ
MIEJSKIEGO
OŚRODKA
POMOCY RODZINIE
W KROŚNIE

PROJEKT
UCHWAŁA Nr LIII / 17
Rady Miasta Krosna
z dnia 28 grudnia 2017 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Domu Pomocy Społecznej Nr 2 w Krośnie przy ul. Kletówki 7.

Na podstawie art.18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2017 r. poz.1875, zm. poz.2232), oraz art.229 pkt. 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2017 r. poz.1257)

uchwała się, co następuje :

§ 1

Uznaje się skargę Pani B. O. na działalność Dyrektora Domu Pomocy Społecznej w Krośnie Nr 2 przy ul. Kletówki 7 za zasadną /za bezzasadną.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

J..Krupa

Official stamp of the City Council of Krosno (Rada Miasta Krosna) with a handwritten signature in blue ink.

S-I.940.3.34.2017.JCW

BE

41756/12/P f

Rzeszów, 2017-11-03

Komisja Rewizyjna R4:
Grupa wypracowała skargę
zgodnie z właściwością.

Rada Miasta Krosna

PRZEWODNICZĄCY RADY

ul. Lwowska 28 a

38 - 400 Krosno

15.11.17
Zbigniew Kubit

W związku z pismami Pani Beaty Ostrowskiej przesłanymi do Wojewody Podkarpackiego, Wydział Polityki Społecznej Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie, przekazuje powyższe pismo z prośbą o zbadanie i wyjaśnienie przedstawionych przez korespondentkę zarzutów dotyczących Dyrektora oraz pracowników Domu Pomocy Społecznej w Krośnie z siedzibą przy ul. Kletówki 7 oraz Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Krośnie.

Biorąc pod uwagę fakt, że powyższe pismo nosi znamiona skargi, zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.) oraz art. 19 pkt 10 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1769 z późn. zm.), organem właściwym do rozpatrzenia nieprawidłowości dotyczących zadań lub działalności m.in. kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy.

Zwracam się więc z prośbą o udzielenie odpowiedzi Pani Beacie Ostrowskiej oraz przesłanie informacji w powyższej sprawie do Wydziału Polityki Społecznej Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie.

Otrzymują:

1. Adresat
2. Beata Ostrowska
3. aa.

Dyrektor
Wydziału Polityki Społecznej
Małgorzata Dankowska

S 1940.3.24.2017

26.10.2017

WI-S-935-2017

HP. P. Piłku
Krosno, 26 października 2017

Beata Ostrowska
Skrytka Poczтовая 70
38-402 Krosno

26-10-2017
wpł-3909-2017
podpis

S
27.10.2017
R

PODKARPACKI URZĄD WOJEWÓDZKI
w Rzeszowie
Sekretariat Wydziału Polityki Społecznej
Data Wpływu 27-10-2017
Licz 55-160881

Wojewoda Podkarpacki

Szanowna Pani.

Mimo, że od dawna, nie jestem beneficjentką MOPR-u w Krośnie, ani mieszkanką DPS-ów, wbrew własnej woli z powodu narażania mojego zdrowia, mienia i życia na niebezpieczeństwo utraty, przez funkcjonariuszy samorządowych, którzy z naruszeniem art. 7 kpa, drastycznie przekraczają uprawnienia i nie działają w ich zakresie, jestem zmuszona wnieść skargę.

Uzasadnienie.

W latach 2009-2015, byłam mieszkanką dwóch DPS-ów, wpięrw w DPS-ie nr 2 w Krośnie, a następnie w Rzeszowie, przy ul. Sucharskiego 1. W obydwu tych placówkach z powodu błędnej polityki przetwarzania danych osobowych, a w tym i tajemnicy lekarskiej, dyskryminacji, mowy nienawiści i skrajnie manipulacyjnego nastawienia dyrektorów tych placówek, jak i większości ich pracowników, pobyty tam, były dla mnie traumatycznymi przeżyciami.

Wpięrw w Krośnie, Dyrektor Chrobak, nie dopełniła obowiązków, po zmianie standardu DPS-u nr 2 w Krośnie, na dom dla osób psychicznie chorych, co polegało na nie poinformowaniu wszystkich mieszkańców, że ci, którzy posiadają innego rodzaju schorzenia, bądź osoby w podeszłym wieku, mogą zamieszkiwać w placówce o tego typu standardzie, wyłącznie za swoją pisemną zgodą, gdyż łączenie wszystkich typów domów w jednym budynku, jest ustawowo niedopuszczalne. Dlatego też, po zmianie standardu domu, nastąpiła inwigilacja i agresja psychiczna z licznymi ograniczeniami i deprivacją, co wywierało zły wpływ, na moje zdrowie. Natomiast dyrektor MOPR w Krośnie, nie zmieniła decyzji, skoro uważała, że mój pobyt tam jest bezprawny, a wraz z dyrektorem DPS-u, zorganizowały na mnie bezprawną nagonkę z pogwałceniem mojej prywatności, hurtowo podrabiały dokumenty, jak i zaświadczenie lekarskie i chcąc usprawiedliwić zabójstwo (obecnie mam 53 lata), znieśliwały mnie do pracowników Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie, a także pomówiły mnie przed Wymiarem sprawiedliwości. Postępowanie to zostało umorzone, dopiero po interwencji.

Wówczas, zostałam skierowana do DPS-u w Rzeszowie, do skrajnej patologii. Ww, uporczywie pomawiały mnie publicznie o cechy i właściwości poniżające publicznie, nieprawdziwe, niestworzone i

zniesławiały, do dyrektora tego domu i pracowników. Ponieważ w Rzeszowie, nowo przybyli mieszkańcy, z automatów zostawali osaczani i okrywani hańbą z każdego możliwego powodu, uważam, że zostałam tam skierowana umyślnie, także ze względu na inne okoliczności. Po sukcesywnym naruszeniu art. 55 ust 2 ustawy o pomocy społecznej, doszło do konfliktu z pracownicą socjalną. Mimo, że tego dnia, była interwencja policji, która usiłowała wszystkich uspokoić i załagodzić sytuację, dyrektor Wołoszyn, pomówił mnie do Prokuratury, wysuwając bezprawne roszczenie wobec mnie, które nie znalazło potwierdzenia w rzeczywistości. Zostało przeprowadzone stroniczne śledztwo w którym zostałam pobita i pozostawiona bez pomocy, na terenie DPS-u, przez policjanta, znajomego dzielnicowego dyrektora, gdyż już w dniu konfliktu, domagał się on samosądu i został skierowany przeciwko mnie do Sądu, akt oskarżenia w którym poświadczono nieprawdę. Z okoliczności wynika, że postępowanie jest ustawione, a rozstrzygnięcie przesądzone, chociaż uzyskałam zgodę na wniesienie skargi kasacyjnej. Postępowanie trwa trzy lata, ponieważ bezprawnie tworzone są dowody, które mają spowodować negatywne dla mnie konsekwencje procesowe - moją śmierć. Poniosłam szkody na zdrowiu i mieniu oraz reputacji, mimo że nigdy nie byłam funkcjonariuszem publicznym.

Gdy dyrektor Wołoszyn powziął informację o miejscu mojego pobytu w Krośnie, zaczął kierować pod moim adresem kolejne pomówienia z art. 226 i 190 & 1 kk, które to, mając na uwadze literę prawa, nie wyczerpują znamion przestępstwa. Równolegle, dyrektor MOPR w Krośnie, szczególnie po fakcie, gdy wygrałam sprawę w WSA w Rzeszowie, publicznie rozgłasza ośmieszając mnie, wszystkie informacje powzięte w związku z wykonywaną pracą z przeeskaloowaniem stanu mojego fizycznego zdrowia i wszyscy żądają ode mnie choroby psychicznej, po latach upadkania i izolowania (art. 266 & 2 kk). Ze względu na innego rodzaju okoliczności, ww, jak i lokalna policja z Krosna, biją się o moje zdrowie, prywatność i prawo do życia w ogóle z naruszeniem art. 40 Konstytucji RP. Dlatego, stanowczo domagam się, zaprzestania prześladowań i pomówień, kierowanych pod moim adresem przez wymienionych funkcjonariuszy samorządowych z kwestionowaniem mojego prawa do obrony, którym może być zachowanie wyzywające (art. 25 & 1 kk), ponieważ dyrektor Gminy kierującej w każdym czasie, władna była zmienić decyzję skoro uważała za bezpodstawny, mój pobyt w DPS-ach, natomiast ja, nie poniżałabym się kierując odwołania.

Dla informacji podaję, że nie posiadam nałogów, dotychczas nie byłam karana i nigdy nie leczyłam się psychiatrycznie, jednak upodlili mnie tak, że wbrew własnej woli, muszę się procesować. Informuję również, że z okoliczności wynika, iż to nie ja miałam postawę pretensjonalną i roszczeniową, a głównie dyrektor Matys, która zniesławiała mnie po całym Województwie, niejako wypominając mi pobyt i z jakich usług skorzystałam, mimo, że pobyt w DPS-ach jest odpłatny. Zabrakło odwagi cywilnej i wiedzy na temat rehabilitacji, stąd, mimo, że stosunek zależności dawno ustał, ww, za wszelką cenę, uzurpują sobie prawa do wysuwania bezprawnych roszczeń do moich praw i wolności obywatelskich oraz człowieka, ponieważ każdy ma prawo do wolnego, godnego, samodzielnego i aktywnego życia bez dyskryminacji.

Z poważaniem.

Beata Ostrowska

osobowych, publiczne naruszanie tajemnicy lekarskiej, przez pracowników socjalnych, gdyż nie posiadają takich uprawnień wobec osób z pełną zdolnością do czynności prawnych i art. 40 oraz 42 Konstytucji RP, uporczywie prześladowuje mnie, zniesławia, kwestionuje moje fundamentalne prawo do obrony (art. 25 & 1 kk) i bezprawnie domaga się unicestwienia mnie po skrajnym upodleniu i naruszeniu nietykalności cielesnej, wobec którego, to ja wnoszę powództwo przeciwko funkcjonariuszom samorządowym i Skarbowi Państwa, gdyż w związku z tym postępowaniem, poniosłam straty finansowe w kwocie 15 tys. zł, której to kwoty domagam się zwrotu od UW w Rzeszowie, skoro urzędnicy dopuścili i tolerowali ten stan rzeczy i skoro miałam radzić sobie sama w placówce całodobowej opieki, zarządzanej przez niekompetentnego i skorumpowanego psychopata. Ponadto widzę tyle, że nie muszę uzależniać się od nikogo, jak interpretowała moje schorzenie, przeeskalowane, administracja i inni pracownicy DPS-u, wraz z zamieszkałymi tam osobnikami z marginesu społecznego płci męskiej.

- z art. 124 kw, jakoby miałam, na terenie DPS-u w Rzeszowie, po dniu poprzedzającym brutalną napaść na mnie i pobicie, przy znacznym stopniu niepełnosprawności, samosądzie dyrektora i policji z zamiarem pozbawienia mnie wolności i życia, jakim prawem, uszkodzić mi drzwi. Przed sądem zataił fakt, że opuściłam DPS w Rzeszowie, niszczyli awiza korespondencji z sądu, by do mnie mnie docierała, podczas, gdy z postępowania administracyjnego o wymeldowanie, listy odbierałam w UP i w konsekwencji, jako, że nie posiadałam wiedzy o toczącym się postępowaniu w sprawie o wykroczenie, dyrektor Wołoszyn, sąd i komornik, bezprawnie wzbogacili się moim kosztem na kwotę 684 zł, zabierając mi środki przeznaczone na zaspakajanie podstawowych potrzeb życiowych.

- z art. 226 & 1 kk, po powzięciu informacji przez dyrektora Wołoszyna o moim krośnieńskim adresie, który w tym przypadku również domaga się od lokalnej policji dokonania samosądu. Złożyłam wyjaśnienia na piśmie i oświadczam, że w związku ze stawianiem mnie w stanie wyższej konieczności, histerycznym na mnie inicjowaniem nagonek przez psychopata Wołoszyna i dyrektor Jolantę Matys, nie pozwolę się tak upadlać i na podstawie art. 25 & 1 oraz 212 kk, będę zachowywała się wyzywająco w razie konieczności, jak również to pomówienie, będzie przedmiotem pozwu!

z art. 190 & 1 kk. Lokalna policja, po uporczywym zniesławianiu mnie przez psychopatów samorządowców, jak i prokurator, na ich życzenie, usiłowali dokonać kolejnego samosądu z zastosowaniem metod gaslightingu, ponieważ nie mam orzeczonej niepełnosprawności psychicznej, bądź intelektualnej nie ustalając nawet, czy roszczeniowy zarzut dyrektora Wołoszyna, wypełnia znamiona przestępstwa, ponieważ groźba bezprawna, zapowiedź popełnienia przestępstwa, musi być realna do spełnienia oraz wzbudzać obiektywne, uzasadnione konkretnymi okolicznościami poczucie strachu, co do jej spełnienia, natomiast ja, ułożyłam już sobie życie z dala od tych psychopatów. Ponadto, samosąd miał odbyć się tylko na podstawie zaocznego zniesławienia, bez formalnego postawienia mi zarzutu z umyślnym wytwarzaniem, negatywnych dla mnie konsekwencji procesowych, do czego władze żadnego Kraju, który ratyfikował Konwencję, prawa nie mają.

Mając na uwadze powyższe, okoliczności podniesione w skardze, okoliczności z art. 11 & 2, 17 & 1, 325c pkp, Uchwały SN, wytyczne, które mają zastosowanie w mojej sytuacji, stanowczo domagam się, zaniechania publicznego zniesławiania mnie, prześladowań, wysługiwania się policją i z pominięciem konstytucyjnych gwarancji procesowych, zakazu karania bez podstawy prawnej, kierowania pod moim

adresem bezpodstawnych pomówień z uzurpowaniem sobie bezprawnych roszczeń do mojego zdrowia, życia, mienia cwaniaczki, miru domowego, ludzkiej godności, prywatności, tajemnicy lekarskiej, co zawsze ma miejsce podczas pobytu w DPS-ach, przez wymienionych funkcjonariuszy samorządowych, a ponieważ zaistniały jeszcze innego rodzaju okoliczności, które nie leżą w zakresie kompetencji Wojewodów, chociaż każdy ma obywatelski obowiązek zawiadamiania o przestępstwach ściganych z urzędu, oświadczam, że jako, że to ja zostałam pokrzywdzona i sponiewierana, ja wytaczam powództwo wobec samowoli, szczególnie dyrektorów Matys i Wołoszyna i jako, że stanowią zagrożenie dla mojego zdrowia i życia, za co przypisują odpowiedzialność mnie, wnoszę o wyciągnięcie surowych konsekwencji zawodowych, do złożenia obowiązku świadczenia pracy włącznie.

Z poważaniem.

Beata Ostrowska

Rzeszów, 2017-11-25

S-I.940.3.34.2017.JCW

Rada Miasta Rzeszowa

al. Pod Kasztanami 8

35 – 001 Rzeszów

W związku z pismami Pani Beaty Ostrowskiej przesłanymi do Wojewody Podkarpackiego, Wydział Polityki Społecznej Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie, przekazuje powyższą dokumentację z prośbą o zbadanie i wyjaśnienie przedstawionych przez korespondentkę zarzutów dotyczących Dyrektora oraz pracowników Domu Pomocy Społecznej w Rzeszowie z siedzibą przy ul. Mjr H. Sucharskiego 1.

Biorąc pod uwagę fakt, że powyższe pismo nosi znamiona skargi, zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) oraz art. 19 pkt 10 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1769 z późn. zm.), organem właściwym do rozpatrzenia nieprawidłowości dotyczących zadań lub działalności m.in. kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy.

Zwracam się więc z prośbą o udzielenie odpowiedzi Pani Beacie Ostrowskiej oraz przesłanie informacji w powyższej sprawie do Wydziału Polityki Społecznej Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie.

Otrzymują;

1. Adresat
2. Beata Ostrowska
3. aa.

Dyrektor
Wydział Polityki Społecznej
Małgorzata Dankowska
Małgorzata Dankowska

MOPR.DPS.056.4.2017

Krosno, dnia 2017-12-05

URZĄD MIASTA KROŚNIA
Biuro Rady Miasta

Wpł.
dnia 06.12.2017

Nr pisma: _____
podpis: *Stojak*

**Komisja Rewizyjna
Biuro Rady Miasta Krosna
Ul. Staszica 2
38-400 Krosno**

W nawiązaniu do pisma w sprawie skierowanej do Wojewody Podkarpackiego skargi na Dyrektora DPS nr 2 w Krośnie i Dyrektora MOPR w Krośnie – informuję, iż zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeksu postępowania administracyjnego (tj. Dz.U. z 2017r. poz. 1257) w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego. Wskazuję, iż skarga podobnej treści jak aktualnie otrzymana była już przedmiotem rozpoznania przez Komisję Rewizyjną Urzędu Miasta Krosna (pismo MOPR Krosno z dnia 12 maja 2017r. znak 056.3.2017) i jej bezzasadność była wykazana.

Jednocześnie mając na względzie dobro mojego imienia oraz zawiadywanej przeze mnie instytucji wyjaśniam po raz kolejny: zarzuty przedstawione w skardze dotyczące niewłaściwego działania ze strony Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Krośnie są nieuzasadnione i nie mają odzwierciedlenia w stanie faktycznym sprawy.

Pani Beata Ostrowska w lutym 2004r. wystąpiła z wnioskiem o umieszczenie jej w domu pomocy społecznej. Początkowo, zgodnie ze swoim wnioskiem, została skierowana do DPS w Olsztynie, jednak z uwagi na długi okres oczekiwania – na swój pisemny wniosek - decyzją z dnia 19 grudnia 2008r. została umieszczona w Domu Pomocy Społecznej nr 2 w Krośnie, który dysponował w tym czasie wolnymi miejscami. W Domu tym przebywała do dnia 19 lipca 2012r. Wskazujemy, iż w tym okresie czasu DPS nr 2 w Krośnie był domem przeznaczonym dla 40 osób, w tym z przeznaczeniem 15 miejsc dla osób przewlekłe psychicznie chorych i 25 miejsc dla osób w podeszłym wieku (decyzja Wojewody Podkarpackiego z dnia 16.12.2005r.). Zgodnie z zapotrzebowaniem Gminy Miasto Krosno na zapewnienie pomocy i opieki dla osób chorych psychicznie – DPS nr 2 był placówką w fazie przekwalifikowania. Sukcesywnie od roku 2009 następowało zwiększanie ilości miejsc statutowych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, pozostając przy miejscach dla innych mieszkańców Domu, aby do zmiany profilu Domu doszło w sposób naturalny. Należy zaznaczyć, iż wszyscy mieszkańcy DPS nr 2 w Krośnie mieli zapewnioną prawidłową opiekę, należną do ich stanu zdrowia i indywidualnej sytuacji osobistej. W sytuacji Pani Beaty Ostrowskiej brak było zatem podstaw prawnych do zmiany decyzji kierującej i umieszczającej ją w DPS nr 2 w Krośnie. Nadmienić należy, iż wydanie tych decyzji i ich wykonanie było powodowane jedynie wolą strony, jaką wyrażała w tym zakresie. W sytuacji zmiany woli przez Panią Beatę Ostrowską – decyzja o jej umieszczeniu w DPS Nr 2 w Krośnie została zmieniona i Skarżąca została skierowana do Domu Pomocy Społecznej dla osób niepełnosprawnych

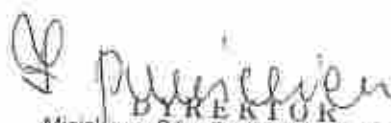

w Rzeszowie – który to Dom wskazała jako właściwy dla siebie, wyrażając swoją samodzielną wolę przeniesienia.

Dyrektor MOPR Krosno jako organ właściwy do realizowania przepisów ustawy o pomocy społecznej, na podstawie których wydano przedmiotowe decyzje – jedynie w ten sposób miał kontakt ze Skarżącą Panią Beatą Ostrowską i kontakty te miały charakter jedynie służbowy. Negatywna ocena mojej osoby jako Dyrektora nie jest zatem niczym uzasadniona i nie ma żadnych podstaw prawnych czy formalnych. Nadmienić jednocześnie należy, iż z pisma Pani Beaty Ostrowskiej, w którym określa swoje niezadowolenie z pracy urzędników – wynika, iż wymienia ona także inne osoby, które związane są z pracą w pomocy społecznej, instytucjach, które realizowały pomoc i wsparcie dla Skarżącej. Wskazuje ona szereg osób, które obwinia o trudne do sprecyzowania zarzuty niekompetencji czy naruszeń, w tym m.in. Dyrektora DPS nr 2 w Krośnie – panią Marię Chrobak, Dyrektora DPS w Rzeszowie - Wiesława Wołoszyna itp. – co oznacza, że swoją złość kieruje szerokopasmowo.

Jednocześnie, mając na uwadze zarzuty kierowane do mojej osoby należy zaznaczyć, iż kierowane przez Skarżącą pismo, które Pani Wojewoda odczytała jako zarzut co do możliwej nieprawidłowości działań podejmowanych przez Dyrektora MOPR – stanowić będzie dla mnie kolejny dowód w toczącej się od 10 kwietnia 2017r. w Prokuraturze Rejonowej w Krośnie sprawie o stosowanie gróźb karalnych kierowanych przez Beatę Ostrowską wobec Dyrektora MOPR Krosno Jolanty Matys, sygn.akt Pr I Ds. 467/17 (w załączeniu postanowienie o przedstawieniu zarzutów, otrzymana dokumentacja w sprawie związana z przedłużającym się okresem rozpoznania sprawy, z uwagi na ukrywanie się podejrzanej Beaty Ostrowskiej). Prokurator Rejonowy w tej sprawie dopuścił już dowód z opinii biegłych psychiatrów w celu określenia stanu zdrowia psychicznego Beaty Ostrowskiej, który na razie z przyczyn niezależnych (przeszkoda w postaci niemożności ujęcia podejrzanej) nie został jeszcze przeprowadzony.

Biorąc pod uwagę, iż Pani Beata Ostrowska jest podejrzaną o dopuszczenie się czynu karalnego względem Pani Jolanty Matys z art.190 § 1 kk – to Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Krośnie jest osobą pokrzywdzoną i formułowanie wniosków o jego niekompetencji jest krzywdzące. Postępowanie karne nadal jest w toku, ze wstępnych już ustaleń wynika, iż pisma kierowane do mnie na ogólnodostępną pocztę mailową mają charakter gróźb, zniesławiania i pomawiania – dlatego organy ścigania podjęły decyzję o jej prowadzeniu i kontynuują ustalenia.

Jednocześnie wskazuję, iż Skarżąca w swoim piśmie celowo manipuluje słowami podając nieprawdziwe fakty i pomawiając osoby tam wskazane. Przykładem jest np. sformułowanie „wygrałam sprawę w Rzeszowie” które twierdzenie nie polega na prawdzie, a MOPR Krosno dysponuje wszystkimi dokumentami z tym związanymi. Skarga złożona do WSA w Rzeszowie na decyzję odmawiającą zwolnienia Pani Beaty Ostrowskiej od ponoszenia odpłatności za pobyt w DPS – została oddalona, co oznacza, iż decyzja MOPR Krosno uzyskała status ostateczności i prawomocności. Zarzuty formułowane przez Panią Beatę Ostrowską na temat rozgłaszania informacji o niej, ośmieszania jej, prześladowania, pomawiania itp. – w całości nie polegają na prawdzie. Obecnie nie korzysta ona z pomocy Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie i jako taka pozostaje poza obrębem naszych działań. Nie pozyskujemy informacji o niej, nie gromadzimy także danych z nią związanych.

DYREKTOR
Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie
w Krośnie
Specjalista Organizacji Pomocy Społecznej

mgr Jolanta Matys

Krosno, dnia 05.12.2017

D.0910.6.17.2017

Biuro Rady Miasta Krosna
Wiceprzewodniczący Komisji
Rewizyjnej
ul. Staszica 2
38-400 Krosno

W nawiązaniu do rozmowy z pracownikiem Biura Rady Miasta oraz w związku z otrzymaniem korespondencji e - mail w dniu 04.12.2017r. wraz z załączonym pismem Dyrektora Wydziału Polityki Społecznej Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie i załączoną skargą P. Beaty Ostrowskiej informuję co następuje:

P. Beata Ostrowska została skierowana do DPS nr 2 w Krośnie Decyzją Dyrektora MOPR w Krośnie znak: MOPR. DPS.81131-801/08 z dnia 19. 02.2008r. oraz umieszczona Decyzją Dyrektora MOPR w Krośnie znak: MOPR. DPS.81131-80/2/08 z dnia 29.12.2008r. W związku z powyższymi decyzjami została przyjęta do DPS nr2 w Krośnie przy ul. Kletówki 7 dnia 09.03.2009r. W DPS nr2 w Krośnie przebywała do dnia 20.07.2012r. Na swój wniosek została przeniesiona do Domu Pomocy Społecznej w Rzeszowie przy ul. Łabędziej 9 jest to filia DPS przy ul. Sucharskiego 1.

W odniesieniu do zarzutu skierowanego pod moim adresem o niedopełnieniu z mojej strony obowiązku poinformowania o zmianie profilu domu wyjaśniam, że jest to zarzut nieprawdziwy, gdyż po standaryzacji DPS nr2 w Krośnie oraz po otrzymaniu Decyzji Wojewody Podkarpackiego z dnia 25 listopada 2010r. niezwłocznie podczas zebrania społeczności domu (mieszkańców i pracowników) poinformowałam o uzyskaniu przez dom standardu świadczonych usług oraz o zmianie profilu domu. Wyjaśniłam, że do dnia wydania decyzji przez Wojewodę podkarpackiego zgodnie z uchwałą Nr LIX/1071/10 Rady Miasta Krosna z dnia 29 kwietnia 2010r. dom był placówką stałego pobytu dla 40 osób, w tym:

- 1) dla osób w podeszłym wieku obojga płci wymagających całodobowej opieki z powodu

wieku, choroby lub niepełnosprawności. 2) osób dorosłych, przewlekle psychicznie chorych, niepełnosprawnych. Natomiast po standaryzacji Decyzją Wojewody Podkarpackiego z dnia 25 listopada Gmina Miasto Krosno otrzymała pozwolenie na prowadzenie Domu Pomocy Społecznej Nr2 dla osób przewlekle psychicznie chorych z siedzibą w Krośnie przy ul. Kłętówki 7. Na spotkaniu wyjaśniłam również, że mieszkańcy którzy byli skierowani do DPS nr2 na wcześniejszy profil, a chcą mieszkać w tym domu to mogą w nim nadal mieszkać, ale mają również prawo zmienić dom. Nikt z mieszkańców którzy byli z profilu poprzedniego nie złożył wniosku, wszyscy nadal zamieszkiwali w DPS nr2.

Nadmienić należy, że Pani Beata Ostrowska w trakcie pobytu w DPS nr2 w Krośnie otrzymała propozycje zmiany domu od Dyrektora MOPR w Krośnie oraz od pracowników MOPR m.in. na DPS w Olkuszu, Kielcach, jednak nie skorzystała z tych propozycji i nadal była mieszkanką DPS nr2, do czasu złożenia wniosku o zmianę domu w 2012r. gdy zdecydowała się zamieszkać w DPS w Rzeszowie. Dnia 20.07.2012r. samochodem z DPS nr2 została przewieziona do Domu Pomocy Społecznej w Rzeszowie. Towarzyszył jej pracownik socjalny z DPS nr2.

Maria Chrobak

Otrzymują:

1. adresat
2. a/a DPS nr2

Krosno, 2017-12-11

Komisja Rewizyjna
BR.0010.44.2017.C

O P I N I A
Komisji Rewizyjnej Rady Miasta Krosna
dotycząca skargi na działalność
Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie
w Krośnie złożonej przez Panią B. O.

Członkowie Komisji Rewizyjnej RM na posiedzeniach odbytych w dniach 7 i 11 grudnia 2017 r. przy współudziale Wiceprzewodniczącego RM, Dyrektora MOPR w Krośnie, Dyrektora DPS Nr 2 w Krośnie, Naczelnik Wydziału Polityki Społecznej i Zdrowia UM oraz Radcy Prawnego UM w Krośnie zapoznali się ze skargą złożoną na Dyrektora MOPR w Krośnie w kwestii przedstawionych zarzutów przez korespondentkę.

Członkowie Komisji w trakcie działań kontrolnych dokonali analizy i zapoznali się z :

- ✓ treścią skargi,
- ✓ wyjaśnieniami Dyrektora MOPR w Krośnie,
- ✓ wyjaśnieniami Dyrektora DPS Nr 2 w Krośnie
- ✓ dodatkowymi wyjaśnieniami złożonymi przez przedstawicieli Urzędu Miasta Krosna.

Członkowie Komisji po zapoznaniu się z w/w dokumentami, oraz dodatkowymi wyjaśnieniami w wyniku głosowania jednogłośnie (4 głosami „za”, przy 4 osobach obecnych) uznali skargę Pani B. O. na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Krośnie za bezzasadną.

Uzasadnienie :

Skarga podobnej treści, jak aktualnie otrzymana do rozpatrzenia była już przedmiotem rozpatrzenia przez Komisję Rewizyjną Rady Miasta Krosna i została uznana w poprzednim postępowaniu za bezzasadną.

Na podstawie zgromadzonych dokumentów i wyjaśnień Dyrektora MOPR w Krośnie oraz dodatkowych informacji przekazanych przez przedstawicieli Urzędu Miasta Krosna, Komisja stwierdziła n/w okoliczności sprawy:

Pani B. O. w lutym 2004 roku wystąpiła z wnioskiem o umieszczenie jej w domu pomocy społecznej. Decyzją z dnia 19 grudnia 2008 roku została umieszczona w DPS nr 2 w Krośnie, który w tym czasie dysponował wolnymi miejscami. W DPS nr 2 przebywała do dnia 19 grudnia 2012 roku. Należy również nadmienić, że w wymienionym okresie DPS nr 2 w Krośnie był domem przeznaczonym dla 40 osób, w tym z przeznaczeniem 15 miejsc dla osób przewlekle psychicznie chorych i 25 miejsc dla osób w podeszłym wieku. Zgodnie z zapotrzebowaniem Gminy Miasto Krosno na zapewnienie pomocy i opieki dla osób psychicznie chorych – DPS nr 2 w przedmiotowym okresie był placówką w fazie

przekwalifikowania sukcesywnie powiększając ilość miejsc statutowych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, pozostając przy miejscach dla innych mieszkańców Domu, aby do zmiany profilu Domu doszło w sposób naturalny. Należy zaznaczyć, iż wszyscy mieszkańcy DPS nr 2 w Krośnie mieli zapewnioną należytą opiekę, adekwatną do ich stanu zdrowia i sytuacji osobistej.

W sytuacji Pani B. O. brak było zatem podstaw prawnych do zmiany decyzji kierującej i umieszczającej ją w DPS nr 2 w Krośnie. Nadmienić należy, że wydanie tych decyzji i ich wykonanie było powodowane jedynie wolą Strony, jaką wyrażała w ty zakresie. W sytuacji zmiany woli przez Panią B. O. decyzja o jej umieszczeniu w DPS nr 2 w Krośnie została zmieniona i Skarżąca została skierowana do Dornu Pomocy Społecznej w Rzeszowie, który to Dom wskazała, jako właściwy dla siebie, wyrażając swoją samodzielną wolę przeniesienia.

Dyrektor MOPR w Krośnie, jako organ właściwy do realizowania przepisów ustawy o pomocy społecznej, na podstawie których wydano przedmiotowe decyzje – jedynie w ten sposób miał kontakt ze Skarżącą i kontakty te miały wyłącznie charakter służbowy.

Pani B. O. w przedmiotowej skardze nie podała żadnych nowych dowodów lub okoliczności, niż te, które były już przedmiotem rozpoznania przez Komisję Rewizyjną Rady Miasta Krosna.

W związku z powyższym należy uznać, że przedmiotowa skarga jest bezzasadna.

Komisja Rewizyjna przy wyjaśnianiu tej skargi wykonała wszystkie czynności przyjęte w procedurze rozpatrywania skarg.

W związku z powyższymi ustaleniami członkowie Komisji przyjęli jak w sentencji.

Wiceprzewodniczący Komisji

Witold SKIBA

Otrzymują:

1. Prezydent Miasta Krosna.
2. Przewodniczący RM.
3. A/a.

Komisja Rewizyjna
BR.0010.43.2017.C

O P I N I A
Komisji Rewizyjnej Rady Miasta Krosna
dotycząca skargi na działalność
Dyrektora Domu Pomocy Społecznej Nr 2 w Krośnie
złożonej przez Panią B. O.

Członkowie Komisji Rewizyjnej RM na posiedzeniach odbytych w dniach 7 i 11 grudnia 2017 r. przy współudziale Wiceprzewodniczącego RM, Dyrektora MOPR w Krośnie, Dyrektora DPS Nr 2 w Krośnie, Naczelnik Wydziału Polityki Społecznej i Zdrowia UM oraz Rady Prawnego UM w Krośnie zapoznali się ze skargą złożoną na Dyrektora DPS Nr 2 w Krośnie, w kwestii przedstawionych zarzutów przez korespondentkę.

Członkowie Komisji w trakcie działań kontrolnych dokonali analizy i zapoznali się z:

- ✓ treścią skargi,
- ✓ wyjaśnieniami Dyrektora MOPR w Krośnie,
- ✓ wyjaśnieniami Dyrektora DPS Nr 2 w Krośnie
- ✓ dodatkowymi wyjaśnieniami złożonymi przez przedstawicieli Urzędu Miasta Krosna.

Członkowie Komisji po zapoznaniu się z w/w dokumentami, oraz dodatkowymi wyjaśnieniami w wyniku głosowania (3 głosami „za,” 1 „wstrzymującym” przy 4 osobach obecnych) uznali skargę Pani B. O. na działalność Dyrektora Domu Pomocy Społecznej Nr 2 w Krośnie za bezzasadną.

Uzasadnienie :

Pani B.O. została skierowana do DPS nr 2 w Krośnie Decyzją Dyrektora MOPR w Krośnie znak: MOPR. DPS.81131-801/08 z dnia 19.02.2008 r. oraz umieszczona Decyzją Dyrektora MOPR w Krośnie znak: MOPR. DPS.81131-80/2/08 z dnia 29.12.2008 r. W związku z powyższymi decyzjami została przyjęta do DPS nr 2 w Krośnie przy ul. Kletówki 7 dnia 09.03.2009 r. W DPS nr 2 w Krośnie przebywała do dnia 20.07.2012 r. Na swój wniosek została przeniesiona do DPS w Rzeszowie przy ul. Łabędziej 9 – filii DPS przy ul. Sucharskiego1.

W tym okresie DPS nr 2 w Krośnie był domem przeznaczonym dla 40 osób, w tym z przeznaczeniem 15 miejsc dla osób przewlekle psychicznie chorych i 25 miejsc dla osób w podeszłym wieku (decyzja Wojewody Podkarpackiego z dnia 16.12.2005 r.). Zgodnie z zapotrzebowaniem Gminy Miasto Krosno na zapewnienie pomocy i opieki dla osób chorych psychicznie – DPS nr 2 był placówką w fazie przekwalifikowania. Decyzją Wojewody Podkarpackiego z dnia 25 listopada 2010 r. Gmina Miasto Krosno otrzymała pozwolenie na prowadzenie DPS nr 2 dla osób przewlekle psychicznie chorych z siedzibą przy ul. Kletówki 7 w Krośnie. Niezwłocznie po tej decyzji w DPS nr 2 odbyło się zebranie społeczności domu

(mieszkańcy i pracownicy), na którym Dyrektor Maria Chrobak poinformowała o powyższym, jednocześnie informując, że pensjonariusze w podeszłym wieku mają możliwość dalszego w nim mieszkania, lub zmiany na DPS o innym profilu.

Pani B.O. w swojej skardze pisze o niedopełnieniu obowiązku poinformowania o zmianie profilu domu, jednakże z treści pisma wynika, że znała zasady i uprawnienia przysługujące mieszkańcom. Pani B.O. w trakcie pobytu w DPS nr 2 w Krośnie otrzymała propozycję zmiany domu od Dyrektora MOPR w Krośnie m. in. na DPS w Olkusz, Kielcach, jednak nie skorzystała z tych propozycji i nadal była mieszkanką DPS nr 2, do czasu złożenia wniosku o zmianę domu w 2012 r. gdy zdecydowała się zamieszkać w DPS w Rzeszowie.

W związku z powyższym należy uznać, że przedmiotowa skarga jest bezzasadna.

Komisja Rewizyjna przy wyjaśnianiu tej skargi wykonała wszystkie czynności przyjęte w procedurze rozpatrywania skarg.

W związku z powyższymi ustaleniami członkowie Komisji przyjęli jak w sentencji.

Wiceprzewodniczący Komisji

Witold SKIBA

Otrzymują :

1. Prezydent Miasta Krosna.
2. Przewodniczący RM.
3. A/a.